

ММ 9
Цього забути не можна.

Вед. 55
21.06.89

Якось прохадати Першотравневого вран-
ця в Кремльці, я побачив, як з верхне-
го вікна четвертого поверху стоїв жи-
вот на дрих мейте цілу білу осейбину.
Я зарищуся. Мені присидався тридцять
третій рік. Союз.

Наше село Іваніві в той час було
розкинуте трохи вище ширя річки Сури
вверх по дріпці. Мейер там мейше
своїми брудними хвиллями так зване
Кремльцувке море. Село було вимке.
Тришовиті і дружані сім'ї селян, отри-
мавши після революції землю, жили
в достатку і мали багатіє продук-
тивні предмети. Мейте в конному
дворі були карови, воли, коні, вівці,
свині і різка птиця. Селяни мали
хліб і до хліба. Торув з індивідуаль-
ними господарствами в свої діляч-
і кооперативи. Село з кожним роком
багатіло, життя ставало краще.

з раптової і інших активності, а над стінкою,
де раніше висіли образи, портрет Сталіна.
В той час я вже добре знав із шкільної
читанки ще обличчя, а одного разу
вирісав цей портрет із савати і, роз-
можливо елиного крихти печаткового аїба,
пришлі в його на стінці під образами.
Пізніше мені батько зловив, що, може,
цей цей прикметний портрет і спас нас
від розкуркуленства (він, при за всі,
кинувся у віні фронтвоєнському з рай-
центру). Я лише в цьому зграв
певну роль і те, що по-сусідству
знавмо замостіша був нас стіна, -
вд сарда били сподобалася одному
з активістів Моршину П. П. Вла-
ника сарда Ковалев Р. М. і вето
сімго висіли з хати, одго і все,
що можна, розташи, і невабаром
в цю хату всімсе сам Моршин П. П.
І це не поодинокий випадок; не хвили
розкуркуленства і китобачитвем
спливли різні сфері і всі елементи,

мудрою і прохорою, які спеціально
підбирали найкраще виступаючий дор,
записувалися в активісти, щоб виступити
власниці цього двору і поєднати це село -
дарило.

Ще назвали в нашому селі і те село,
які народилися в кінці дев'ятнадцятого
і на початку двадцятого століть. Ми
вони твердять, що село розпочалося в
наслідок масового здирання і тоталь-
ної висадки хліба і це ніяк не внаслідок
небезпеки ^{небезпеки} на дорогах 1933р. Створили і його
командою було організоване масове
винищення нашого народу Районні
уповноважені добирали в актив частю
аборигенів і підлітків людей, ноші на-
віть з демобілізованих елементів, якими
керував тоді директор школи Куць Василь
Борисович. Наші ж, садили ці ак-
тивісти до нас, перерили все ввер-
гали, пропитували подвіря заліз-
ними гострими крутими, а потім
ці Куць виходив із дерев'яної ко-

робки маузер (оговидно, для Зеландуван-
ня кассетна він завжди носив його з
собой) і став тикати ким батиком
в обличчя, величко обрешетачи його при
мені; хот знав, що я його чгесе, а по-
тім перотудвав розширляте і фивно-
важених ва те, що нікого не знайшли.
Красда, на негі пчу рядкиного брфо
дві причирци греса, мати енедіанско
погарли мене на нього, але не допо-
мгало: мене вгудитовожури і пресо
дезрали. Бгени із дотиске і шматогок
лого.

Щоб висмухетисе, гметиса акти-
вістіс чинила страшні зможни. З мо-
дей зчуцалисе, величогного жед: па-
лили обличчя цюгарками, косоли мф
кісті голками, лалсали палкці дверт-
ма, виривали бородач і навіть дфли
втадуки вдивсейва.

Маски чинили, зерко брфо виска-
чане з сема півнікстю, не величши-
лось навіть на носів. Чгесе змисно

з 1932 на 1933 р. насупує страшний голод.
Мовчки в ситухах вербовує кару, різні тра-
ви, осердя з пачанів кукурудзи, варили
якись баманду. В селі не стало ні собак,
ні кішок. У кого залишилася (це остан-
ня надія на виживання!) корівки
або коза, той змушений був вночі ви-
тисати з вилами, щоб не вкрали.

В селі з'явився велика кількість педра-
ків із сусідніх сіл, які, як привиди, про-
стягали руки, щоб випросити щось зе-
лляне. З глибоко запаланим огнем, за-
мурзані, вони б'гли втримані. А окремі
з них, від вживання злогої кімекоситі
води, порозпухали, ноги стали як ко-
лоди, вага в них перебільшалася, немов
у шкрявній торді. Не знайшовши допо-
моги, так вони й сиділи погуд тинно.
З'явився вимагати молодітсїва, навіть
своїх дітей (Підстрелітка). Спеціально
організована похоронна команда
випалала труни з хай (випалали
іноколи цілі сілі), збирала мертвих

на доросле і вдовина (в безтарнак)
на пшавовице. Там їх виймавали саж-
так в одну канаву, бо ї похоронили
були настільки злилися, що мізали і їх
тут довелося хоронити. Ниді серед
трупе траплялися ще і пиві, але без-
кадіїні. Окремі з них прохали їх добити.
Ця страшна картина мила допотопна
це і така фактом. Наші сусіди Ко-
виль Гі і Литвар і.д. замордували
голова своїх дітей, щоб селом вижити.

Гоним забрав на той світ був з ті-
тми свої сест. Імго порівняли з ітими
стінками селами, що розкинули в одну
верх на Сирі, то ця цурра му і невнат-
на, вразовути, що село було дуже
велике).

Волю було всі припини.

Перша Природа фінти. На тівді сел
тема можуть ріка Дуїро з її числен-
ними затоками, протоками, озерами,
в яких видно багато риб і фінти.
З кистанками всі, хто міг

іше ловити, кинулися в море, щоб
ловити рибу, жаб, млякості і т.
Значна частина землян там гновила
і погувала, не повертаючись до своїх го-
лівок. Коли стали придумати великі
ваги, з'явився мисливський відділ
вродили пелючоків, яких ловили згачива
на острові. Збирали також лічид
різної вагонної птви і так велили.

Друри приїхали. Серед різних фінтован-
ських, яких надсилали з району для
«лібовоїкати» а також серед активістів
«сели друри зміни партії, які велили
(жін в друри) особливу позицію в цій
комітаті. Несподівано з посади ди-
ратора пішли іде уєднутий Куць В. В.
На його місце приїде Фієнішиний Іван Іва-
нович, ободка і друри мовила, яку мот
односелизі згадуєть з великого товариша.
Активісти значно змінили свого пове-
дінку. Крім того, я добре пам'ятаю,
як і за часів Куця, велили, коли
всі стелки, до батька Іноким за-

когда я была слесарем Тернопольского завода Петровского
и не тратилу в нем ровному. В одно время
он высловил неароматична тина, что я было
подарил, и дамы не раз мене удивлявал за
много цікавості. Фізичне я дізнався, що він
не раз дамы попереджував про можливі
наступний візит "активістів" на наш
квоток, і дамы оповідав про це екскурсії.
Намуть, що діяв в тавоному напрямі
і голова КНС (комитет неароматичі селян)
Мамар М. І.

Окремо слугу сдасати про Курника Андрия
Мочисевича як на тав час нечитану і осві-
щену людину. Він тавою був залучений
Курком до активістів, але тавидко зрозумів
суть справи від "противної", як він казав
людській природі діяльності, тисав листи-
протести в різні інстанції і був, каже,
на прийомі у самого Чубаря. Після
цього випадку таван тавдозаготівель
на одну третю зникли. Але це мало
що допомогло, бо тавода в селі таво не
було. Тавома смертність селяне сира-

вми на Кушке житної ври пення. Все, що
в нього було істивного, він роздав шебракам
і невабарам сам отикнися в їх стаковинці.
Як зразу його багу: високий, з довгими
косами, які спадали йому аж на плечі,
з божественними очима, вже отухлий від
змісту, часто хрестачився і стотикачався,
він щодня іде до сілської раду, щоб ще
раз сказати, що дали так неметна, що
вмират село... За наказом Курялого що-
разу видидели з приміщення туд тиче.
Невабарам вивалилося, що він порізав свої
фітеї, усіх тртоз, і засомів їх свинину
в боці. Але всерівно там же туд тиче
він і загинув. Можливо, це був протест
божественного проти каруси над нашими
кородами? Трудно відповісти на це питання.
Але яку тілює мушкетер, амім вітє,
кошуття мисоєрдї треба мати, щоб
в ті страшні часи величїтисє на сабо-
тажє кибозаотївєлє і дотмагати людєм
в їх аїтрашній ботї!

І. Демидово.

305376, с. Ілчичі Крешенчучинського р-ну.